

правственнo величiе, отъ колко-то прѣдставенныя отъ тогози, кой-то пръвѣ са е рѣшилъ да прочете и разумѣ небеса-та. На върха на нѣкоя висока гора е стоялъ той, въ тишина-та на срѣднощныя часть подъ звѣзды-тѣ, кой-то като свидѣтели сж слушали неговы-тѣ обѣщанія, и тамъ, като е съзнавалъ високо-то си назначеніе, както и онова на свое-то потомство, рѣшилъ са е той да начене работа-та на вѣкове-тѣ. «Тука, извикалъ е той, тука е моя-та стражарница, а тамъ онѣзи блѣскавы свѣтила отъ сега нататкъ сж мои-тѣ единичкы другары. Нощь слѣдъ нощь, година слѣдъ година, ще вардя азъ и чакамъ, ще съображавамъ и размысливамъ, до като нѣкоя свѣтлива заря проникне въ дълбокыя мракъ, кой-то сега закрыва вселенная.» Тѣй са е рѣшилъ непознатия основатель на звѣздна-та наука. Негово-то име и негово-то отечество сж изгубены на вѣки. Но какво има отъ това, кога-то неговы-тѣ работы, неговы-тѣ откритія сж траяли хыляды години, и ще траятъ до тогасъ, до като мѣсяца продължава да пълни своя срѣбренъ рогъ, а планеты-тѣ — да свѣтятъ и да са обръщатъ на свои-тѣ орбиты.

Вървете мысленно съ мене, и нека са спреме при този първобытенъ наблюдатель въ навършваніе-то на негово-то хылядогодишно поприще (защо-то ный трѣба да минемъ задъ епоха-та на потопа, и да търсимъ наши-тѣ първы откритія между онѣзи мъдрецы, на кой-то за тѣхна-та добродѣтель, Богъ позволилъ да броятъ възраст-та си не съ години, но съ столѣтія), и тука ный ще научимъ реда, въ кой-то тайны-тѣ на звѣдныя мiръ полегка сж са открывали на дълго-то и проникателно изслѣдваніе. И тѣй позволете ми да раскрыва съ ясенъ и простъ языкъ реда на мысли-тѣ, разсжденія-та и изслѣдванія-та, кой-то сж отличили тѣзи първобытна ера на астрономическа-та наука. Наистина, Исторія-та не внася никаква свѣтлина въ този прѣдмѣтъ и даже прѣданія-та сж скудны; но такъвъ е прѣкрасныя порядкъ въ златна-та верига на наблюденіе-то, що-то лжскавы-тѣ гривны, кой-то сж познаты, открыватъ съ вѣроятность тѣзи, кой-то сж погребены въ безгласно-то прѣминало. И тѣй ако да бѣше възможно да прочетемъ запискы-тѣ на основателя на Астрономія-та, издълбаны на нѣкой гранитенъ стълпъ, ископанъ отъ земя-та, дѣто той былъ заровенъ отъ ужасныя потопъ, ный знаемъ сега какво неговы-тѣ ероглифы щѣхж да ни открыватъ, и знаемъ съ таква съ вѣроятность, коя-то едвамъ ли ще да е по-малка отъ тѣзи, коя-то дава дѣйствително-то откритіе. Ный смы увѣрены, че първо-то откритіе, кое-то е было нѣбога записано, като резултатъ на челоувѣческо-то наблюденіе, отнасяло са е на **мѣсяца**.

Слънце-то, мѣсяца и звѣзды-тѣ отколѣ сж продължавали да изгрѣвать, да са повдигатъ по небе-то и полегка да залѣзватъ на западъ подъ хоризонта. Зрѣлище-то на деня и нощь-та было е тогасъ, както и сега, обыкновенно за всѣко око; но въ просто-то глѣданіе нѣмало наблюденіе, и въ нѣмо-то чуденіе нѣмало наука. Кога-то единственныятъ наблюдатель отишелъ на своя-та стражарница, то негова-та цѣль была да изслѣдва мѣсяца. Неговы-тѣ необыкновенны фазы много врѣме сж приканвали вниманіе-то на астронома. Отъ дѣ проилѣзватъ тѣзи измѣненія? Слънце-то было вынагы търкалясто и свѣтливо, звѣзды-тѣ грѣяли съ непомрачимъ